

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Tana kommune
Rådhusv 3
9845 TANA

Deres ref

Vår ref

Dato

15/2480-

24.09.2015

Bruk av snøskuter på åpent vann

Vi viser til pressemelding 17. september fra Tana kommune ved ordfører Frank Martin Ingilæ om gjennomføring av verdensrekordforsøk med snøscooter på Tanaelva.

Det fremgår av pressemeldingen at ordføreren etterlyser en avklaring av regelverket fra departementet.

Fylkesmannen redegjorde for regelverket i brev til kommunen 16. september 2015. Redegjørelsen er basert på en e-post 15. september 2015 fra Miljødirektoratet om hvordan regelverket skal forstås.

Departementet vil innledningsvis gjøre klart at Fylkesmannens og Miljødirektoratets forståelse av regelverket samsvarer med departementets syn.

Småbåtloven § 40 regulerer bruk av "vannscooter og liknende motordrevne mindre fartøy som er konstruert for å føre personer, og som etter alminnelig språkbruk ikke kan betegnes som båter". Det fremgår av bestemmelsenes annet ledd at det er Sjøfartsdirektoratet som i tvilstilfelle avgjør om et fartøy av en viss type omfattes av bestemmelsen. Denne myndigheten hadde Sjøfartsdirektoratet også etter bestemmelsens forløper, tidligere § 38 i småbåtloven, som inneholdt et generelt forbud mot bruk av vannscootere. Det fremgår av brev 30. oktober 2000 fra Sjøfartsdirektoratet til Fylkesmannen i Finnmark at Sjøfartsdirektoratet la til grunn at forbudet mot bruk av vannscooter etter § 38 også omfattet bruk av snøskuter på åpent vann. Sjøfartsdirektoratet la i sin vurdering blant annet vekt på at snøscootere er konstruert for å føre personer, men at den etter alminnelig språkbruk ikke kan betegnes som en båt. Videre vektla Sjøfartsdirektoratet at målet med kjøring med snøscooter på vann sommerstid i likhet med vannscooterkjøring er forlystelseskjøring, og at de problemer

snøskuterer vil påføre miljøet i form av høyt støynivå og annen sjenanse for omgivelsen vil være de samme som ved bruk av vannscooter. Sjøfartsdirektoratet påpekte også at sikkerhetsrisikoen ved å benytte en snøskuter på åpent vann er langt større enn for vannscooter.

Småbåtloven § 40 ble i 2013 endret fra å være en bestemmelse om et generelt forbud mot bruk av vannscootere til å bli en hjemmelsregel for en forskrift om regulering av bruk av slike fartøy. Det er som nevnt fortsatt Sjøfartsdirektoratet som i tvilstilfelle avgjør om et fartøy omfattes av bestemmelsen.

Med hjemmel i § 40 er det i forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende (vannscooterforskriften) gitt en forskrift om vannscootere og "lignende motorfartøy". Med "lignende motordrevet fartøy" mens vannmotorsykler, vannmoped, motorisert surfebrett eller lignende, jf. forskriften § 2 første ledd bokstav b. Forskriften fastslår i § 4 at bruk av vannscooter og liknende er forbudt i vassdrag og innsjøer i et heldekkende område 500 meter fra land, i verneområder og et heldekkende belte på 500 meter fra land og i innsjøer mindre enn 2 km². Sistnevnte forbud følger for øvrig uansett av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4 tredje ledd.

Sjøfartsdirektoratet har i e-post til Miljødirektoratet 14. september 2015 uttalt at i vurderingen av om snøscootere på vann omfattes av vannscooterforskriften, må en se hen til formålet bak småbåtloven § 40 og forskriften. Sjøfartsdirektoratet uttaler at både formålet med bruken av snøscooter på vann (forlystelse), manøvreringsevnen og skadevirkninger/skadepotensiale på omgivelsene er såpass sammenfallende som for en vannscooter, slik at snøscooterer dermed må anses å falle inn under «eller liknende» i § 2 bokstav b og dermed omfattes av forskriften.

Klima- og miljødepartementet er enig i denne vurderingen. Snøscooter brukt på åpent vann har det samme, om ikke større, støy- og skadepotensiale som vannscootere. Sikkerhetsmessig er snøscooterer et større faremoment enn vannscooterer, idet den krever en spesiell type manøvrering for å holde seg flytende. Slik manøvrering medfører også betydelig grad av støy. Vannscooterforskriften er begrunnet i miljø- og sikkerhetshensyn. Formålet med vannscooterregelverket taler klart for at snøscooter på vann omfattes av forskriften. Vi ser heller ikke at det finnes argumenter som taler mot en slik tolking.

Ut fra dette mener vi det er klart at snøscootere på åpent vann omfattes av vannscooterforskriften og derved av forbudene i forskriften § 4.

En eventuell bruk av snøscooter innenfor forbudssonene vil dermed bare kunne skje dersom det gis tillatelse etter unntaksbestemmelsen i vannscooterforskriften § 7 første ledd bokstav d. Etter denne bestemmelsen kan bruk av fartøyer som omfattes av forskriften skje "i særlige tilfeller dersom departementet etter søknad gir tillatelse til det". Myndigheten til å gi tillatelse er delegert til Miljødirektoratet.

I en vurdering av om søknad skal innvilges, vil miljø- og sikkerhetskonskvensene av en eventuell tillatelse veie tungt. Ulempene må veies opp mot nødvendigheten av tiltaket. Kjøring gjennom naturreservater vil som utgangspunkt være utelukket.

Med hilsen

Øivind Dannevig (e.f.)
avdelingsdirektør

Hege Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.